

God, waar bent U nu?

We plaatsen sinds kort berichtjes op Facebook en Instagram. Deze week was dit het bericht:

God, waar bent U nu ?

Dat is wat veel mensen zich afvragen in tijden van oorlog en van tegenslag. Het is een vraag die de mensheid al duizenden jaren bezighoudt. God brengt je hoop in goede, maar ook in slechte tijden. Goed nieuws! Hij is dichterbij dan je denkt en wil zich laten vinden. Wil jij op zoek naar Hem? Kom.

Met dank aan het team dat zich daar mee bezig houdt: Laurens, David, Joyce

De vraag is natuurlijk terecht.

God, waar bent U nu?

Ik denk dat de meesten van ons die vraag weleens hebben gesteld. In tijden van persoonlijk verdriet, ernstige ziekte, overlijden van een geliefde, misschien heb je zelf wel een ernstige ziekte.

God, waar bent U nu?

Misschien draag je de wonden van onrecht met je mee.

Misschien is je weleens wat aangedaan, in je jeugd misschien.

Misschien hebben mensen je grenzen genegeerd en je pijn gedaan.

Misschien is een droom van je weleens in duigen gevallen, een mislukte studie of je huwelijk bijvoorbeeld.

God, waar was U?

En in tijden van rampspoed.

Tijdens een natuurramp – een overstroming of door hongersnoden.

Het is op dit moment oorlog in Oekraïne.

Het leed is onbeschrijflijk groot.

God, waar bent U?

Vandaag wil ik stilstaan bij deze vraag.

Voor sommigen is het bestaan ziekte, verdriet, onrecht en rampspoed een bewijs dat God niet bestaat. *'En als God bestaat, dan wil ik Hem niet kennen, want Hij staat dit toe'.* Dat is hun redenering.

Anderen worden door ziekte, verdriet, onrecht en rampspoed juist minder stellig.

Anderen worden door de gebeurtenissen van het leven juist zoekend en vaak ook nederig... *'Het leven is niet maakbaar, ik heb iets of iemand nodig dat groter is dan ikzelf, ik hoop dat er een God is die zich laat zien...'*

En voor gelovigen roept de aanwezigheid van ziekte, verdriet, onrecht en rampspoed de vraag op. Wat is het wezen van God? Is Hij een goede God? Een wraakzuchtige God? Een afstandelijke ongeïnteresseerde God?

Sommige gelovigen/twijfelen dat hun persoonlijke rampspoed een straf van God is....

Er zijn vele manieren om met de vraag *'God, waar bent U nu?'* om te gaan. Ik doe vandaag een poging, op mijn manier.

Ik denk dat ongelovigen zich moeilijk door Bijbelteksten laten overtuigen. *Waarom zou ik waarde hechten aan de Bijbel, het boek over de God waarin ik niet geloof?*

Zij hebben vooral behoefte aan ervaring. Zij hebben vooral behoefte aan God die zich laat zien.

Elke overtuigende redenering, kan eenvoudig in twijfel geroepen worden. Gods aanwezigheid valt niet te bewijzen.

Gods aanwezigheid laat zich vooral ervaren.

En dat ervaren werkt eigenlijk alleen als je je ervoor kunt openen. In nederigheid.

Matteus 5

³*Gelukkig wie nederig van hart zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.*

Het is vaak in momenten van persoonlijk lijden, van ziekte of van sterven, dat deze nederigheid ontstaat. Het is een bekend fenomeen dat veel mensen in de aanloop naar hun sterven een Godservaring hebben. *Ze hebben dan een nederig hart...*

Ik was twee jaar geleden bij een familie, moeder was overleden. En ik was daar om de afscheidsdienst voor te bereiden. Hun moeder was ook wat beginnend dementerend. En de dochter vertelde:

'mama ging erg achteruit, ze vertelde op het laatst zelfs dat ze Jezus had gezien. Dat was voor ons een teken dat ze echt in de war begon te raken. Ze was nooit bezig met geloof'.

Ik vroeg aan de dochter of haar moeder bang was om te sterven?'. Ze zei: *'nee, helemaal niet, op het laatst wilde ze naar Jezus toe'.*

Ik heb de laatste zeven jaar meer dan 500 uitvaarten gedaan, en regelmatig hoor ik varianten van dit verhaal. En dat maakt me stil... God laat zich zien. Hij wacht tot wij Hem kunnen zien...

Voor de zekerheid: God is niet bron van ziekte, ook niet van de dood. God is de God van Licht en Leven.

1 Johannes 1

¹*Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij met eigen ogen gezien en aanschouwd hebben, wat onze handen hebben aangeraakt, dat verkondigen wij: het Woord dat leven is. ²Het leven is verschenen, wij hebben het gezien en getuigen ervan, we verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons verschenen is.*

....
⁵*Dit is wat wij Hem hebben horen verkondigen en wat we u verkondigen: God is licht, er is in Hem geen spoor van duisternis.*

We hebben gezien dat God zich soms openbaart in momenten van lijden en verdrukking en angst.

Een andere belangrijke manier waarop mensen een Godservaring kunnen hebben is door 'onvoorwaardelijke liefde'. Dat is waarom Jezus ons oproept om onze naaste lief te hebben. Zelfs om onze vijand lief te hebben. Het ervaren van vergeving, het ervaren van echte oprechte liefde opent de deur voor God om zich bekend te maken. Want God is Liefde.

Nu wil ik even stilstaan bij ons als gelovigen. Ook wij kennen de vraag: *'God, waar bent U nu?'*

Dat is een vraag waar je je niet voor hoeft te schamen. Ook gelovigen worstelen soms. In elk mensenleven zijn er soms periodes dat de 'de hemel van koper lijkt', dat het lijkt dat God niet spreekt, dat je gebeden niet verhoord lijken te worden, enz.

Vaak blijken deze woestijnachtige periodes, in retrospectief, terugkijkend, vaak belangrijke groeimomenten te zijn van ons geloof.

God, waar bent U nu?

De Hebreeën-schrijver spreekt over Jezus en zegt:

Hebreeën 4

¹⁵*Want deze hogepriester kan met onze zwakheden meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen.*

Ook Jezus kende dat gevoel, dat gevoel van alleen zijn, alsof God er niet is. Jezus hangt aan het kruis en wordt bespot door de mensen om hem heen en dan schrijft Matteus het volgende:

Matteus 27

⁴⁵Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. ⁴⁶Aan het einde daarvan, in het negende uur, riep Jezus met luide stem: 'Eli, Eli, lema sabachtani?' Dat betekent: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?'

Jezus kent dat gevoel, we hebben een hogepriester die met ons kan meevoelen! Wat een troost!

Natuurlijk wist Jezus dat zijn Vader en de Heilige Geest Hem nooit alleen zou laten. Hij kende de schriften...en Hij wist wie God is...

Jezus citeert, aan het kruis, Psalm 22:

²*Mijn God, mijn God,
waarom hebt U mij verlaten?*

*U blijft ver weg en redt mij niet,
ook al schreeuw ik het uit.*

³*'Mijn God!' roep ik
overdag, en U antwoordt niet,
's nachts, en ik vind geen rust.*

Het is de Psalm die gaat over de gebeurtenissen, daar aan het kruis op Golgotha:

....
⁸*Allen die mij zien, bespotten mij,
ze schudden meewarig het hoofd:*
⁹*'Wend je tot de HEER! Laat Hij je verlossen,
laat Hij je bevrijden, Hij houdt toch van je?'*

...
¹⁸*Ik kan mijn beenderen tellen.
Zij kijken vol leedvermaak toe,*
¹⁹*verdelen mijn kleren onder elkaar,
werpen het lot om mijn gewaad.*

Ongelooflijk hoe deze details ruim 1000 jaar later, daadwerkelijk plaats hebben gevonden.

En dan vers 25:

²⁵ <i>Hij veracht de zwakke niet, verafschuwt niet wie wordt vernederd, Hij wendt zijn blik niet van hem af, maar hoort zijn hulpgeroep.</i>

Aan het kruis, tijdens zijn diepste lijden, roept Jezus Psalm 22 in herinnering:

'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?'

Hij citeert het eerste vers.

En met dit eerste vers, roept hij de gehele Psalm in herinnering. Niet alleen voor zichzelf, maar ook voor de aanwezige Joden, en schriftgeleerden.

Maar hij put ongetwijfeld kracht uit dit prachtige vers 25.

<i>Hij wendt zijn blik niet van hem af, maar hoort zijn hulpgeroep.</i>

God wendt zijn blik niet af.

Ook wij kunnen ons eenzaam en verlaten voelen en denken: *'mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten'*
Is het niet geweldig om te mogen beseffen, dat *'Hij zijn blik niet afwendt, maar ons hulpgeroep hoort'*

De eenzaamheid, de wanhoop is tijdelijk. Het gaat voorbij, voor degene die hulp zoekt bij de Heer. Het duurt misschien langer dan je wilt. Maar er is een belofte:

*²⁷De vernederden (zachtmoedigen HSV) zullen eten en worden verzadigd.
Zij die Hem zoeken, brengen lof aan de HEER.
Voor altijd mogen jullie leven!*

Jezus' lijden en sterven bracht het leven.
Wij ontvangen nieuw leven, vaak ook door lijden en sterven heen.

Wat belangrijk is: lijden en sterven is niet het eindstation.
Het leven is het eindstation.
'...Voor altijd mogen jullie leven!'

Gebed (en samenvatting):

God, waar bent U nu?
Hij is hier in ons midden. Hij is altijd dichtbij. Hij wendt zijn blik nooit af. Hij wacht op jou. Hij wil zich aan jou laten zien.

Je hoeft niet te wachten tot je sterfbed...
Je mag nu al leren om nederig te zijn, om te erkennen dat je God nodig hebt. Je mag nu al zijn hulp invoeren.

Heer, ik bid voor de mensen die vandaag uw hulp invoeren...enz